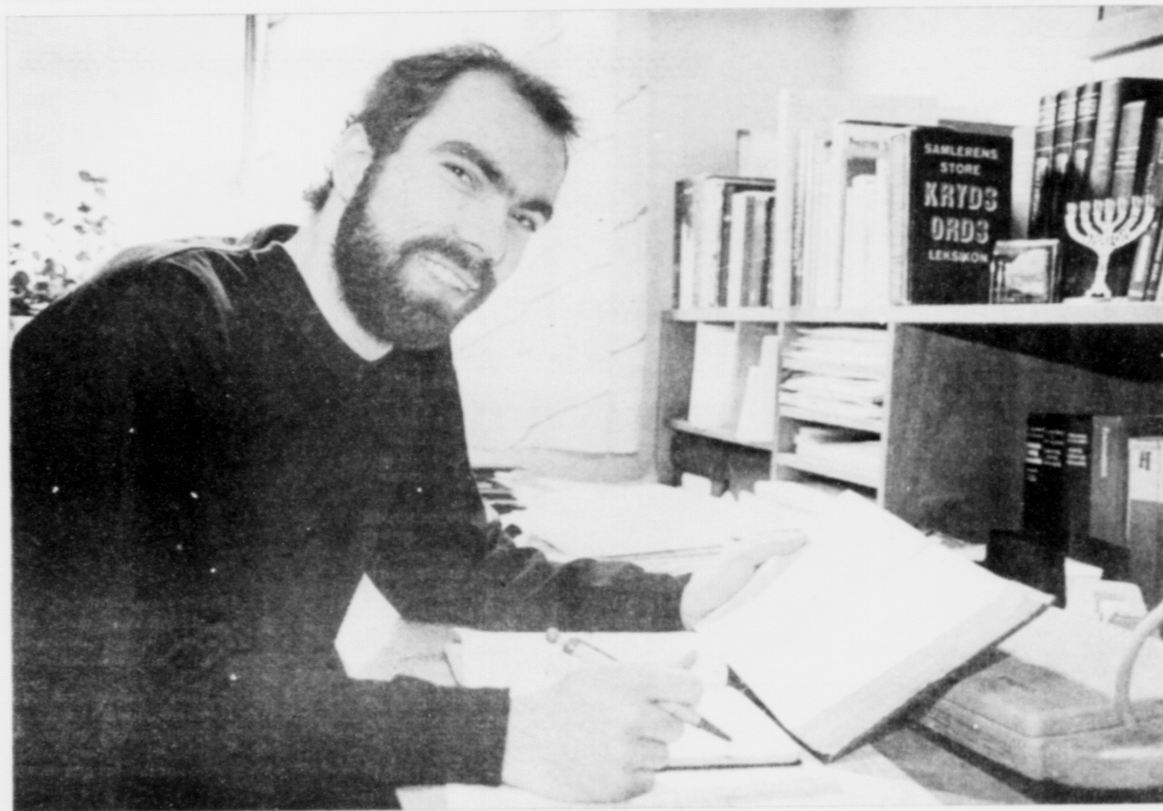

- Tað eru nógv ung í Slovakia, sum eru átrúnarliga tystandi og opin yvirfyri øllum, tey vilja sera gjarna hoyra og læra. Nógv av teimum ungu koma tiskil í kirkju, meðan tað knípur við teimum miðalaldrandi, sum eru fløskaði upp við ateismu og kommunismu.

Ungur guðfrøðingur úr Slovakia :

Kommunisman er fallin, men tað er bert Jesus, ið kann broyta hjørtuni

- Sum 13 ára gamal hoyrði eg eina talu um Pætur, tá hann avnoktaði Jesus. Hetta talaði sera álvarligt til mín og tá visti eg, at eg mátti taka eina avgerð, antin at fylgja Jesusi 100% ella at vraka hann, eg kundi ikki longur ganga á báðum vegum. Eg sá tá, at eg mátti venda um og biðja um fyrigeving og takk havi Jesus fyri, at eg valdi at fylgja honum eftir, tað havi eg síðan ongantið angrað, sigur 24 ára gamli Ondrej Kolárovsy úr Slovakia m.a. í samrøðu við Sosialin

Ondrej Kolárovsy er 24 ára gamal, føddur 28. februar 1971. Hann er uppvaksin og búsetur í høvuðsstaðnum í Slovakia, Bratislava.

Eftir 8 ára grundskúla og 4 ára framhaldsskúla, fór hann at lesa guðfrøði og eftir lestur í 5 ár, tók hann prógv á summri 1994.

Uppvaksin í kristnum heimi.

Bæði pápi og mamma Ondrej eru prestlærd. Mamma virkar enn sum prestur, meðan pápin, ið m.a. eisini var professari í guðfrøði á einum universiteti í Bratislava, doyði fyrri uml. einum ári síðani.

Heima við hús lærði Ondrej um barnatrúna á Jesus. At biðja, at ganga í kirkju, at fara á sunnudagsskúla osfr. Frá tí at hann var 12 ára gamal, byrjaði hann at fara til ungdomsmøtir. Hann helt altíð, at hann mátti vera eitt fíridomi í sum gæringum, av tí at hann var vórur prestur.

Skúlin ateistiskur

- Tað var ikki altíð so lætt at

vera prestasonur. Skúlin var ímóti øllum, ið hevði við kristindóm at gera m.a. lærdu vit, at kommunisman var tað einasta rætta og besta, meðan kristindómur bara var fyrri gomul trú, at Guð ikki var til, at Bíblían ikki var sonn og at kristin fólk vóru »býtt«.

Tað var tó ikki bert í skúlanum, at børnini blivu lærd upp við ateismu. Alt samfelagið, við mynduleikunum á odda, var ímóti teimum kristnu og teirra sjónarmiðum.

Mátti velja

- Tá eg var yngri og gekk í skúlanum, vildi eg gjarna verða góðtíkin av hinum. Hetta gjørdi, at eg ikki veruliga vildi geva Jesusi mitt liv og kennast við hann fyrri vinum mínum, eg fylgdi bara við.

- Men sum 13 ára gamal hoyrði eg eina talu um Pætur, tá hann avnoktaði Jesus. Hetta talaði sera álvarligt til mín og tá visti eg, at eg mátti taka eina avgerð, antin at fylgja Jesusi 100% ella at vraka hann, eg kundi ikki longur

ganga á báðum vegum.

- Eg sá tá, at eg mátti venda um og biðja um fyrigeving og takk havi Jesus fyri, at eg valdi at fylgja honum eftir. Tað havi eg síðan ongantið angra.

- Eftir tað havi eg roynt at fylgja í Jesu fótsporunum, hetta er ikki altíð so lætt og eg eri og verið ongantið fullkomin, men eg vil royna mitt besta.

At vera anonymur kristin var í lagi

Ondrej hevur ikki merkt til nakra beinleiðis fysiska forfylging vegna sína trúgv.

- Tað var í 50'um, at fólk blivu forfylgd og bukað, um tey valdu at fylgja Jesusi eftir.

- Í 70'um og 80'um var fysiska forfylgingin burtur og soleingi fólk hildu seg inni í kirkjunum ella heima við hús, var alt í lagi.

- Men vit kundu ikki boða gleðisboðskapin uttanfyri, úti á gøtunum og heldur einki mátti koma í fjølmíðlarnar, tá fingur vit trupulleikar beinanvegin.

- Eisini um vit t.d. skuldu fara á eina ungdomslegu

kundu standast trupulleikar. Tí máttu vit ofta bara siga, at vit fóru út í náttúruna ella okkurt sovrði, tí hesar legur vóru óløgligar.

- Vit máttu soleiðis ofta krógva okkum, kanska við »biligum« lygnum.

Staturin avgjórði stórv

Tað var ikki bara sum at siga tað at gera prestur, lærari ella at arbeiða við menniskjum sum heild, tá kommunistarnir ráddu fyrri borgum.

- Staturin avgjórði, hvør bleiv prestur og kirkjan og prestarnir høvdu tiskil sera avmarkað vald. Ein, ið vildi kennast við Jesus, kundi als ikki gerast lærari, pedagogur ella arbeiða við menniskjum sum heild, tí staturin segði nei!

Kristindómurin eftir at Kommunisman var fallin.

Hvørja ávirkan fekk kommunismunarfall á kristindóm í Slovakia?

- Tá kommunisman fall, fingur vit átrúnarligt frælsi, tað er nú nógv lættari at vera kristin og ein torir at fara út

við gleðisboðskapinum.

- Tað eru nógv ung í Slovakia, sum eru átrúnarliga tystandi og opin yvirfyri øllum, tey vilja sera gjarna hoyra og læra.

- Nógv av teimum ungu koma tiskil í kirkju, meðan tað knípur við teimum miðalaldrandi, sum eru fløskaði upp við ateismu og kommunismu.

- Í dag búgva uml. 5 mill. fólk í Slovakia, harav uml. 350.000 eru skrásett sum limir í Luthersku kirkjuni, ið er næststørsta kirkjan aftaná Katólsku kirkjuna, men bert uml. 10% av hesum ganga regluliga í kirkju og eru aktiv í arbeiðinum.

- Tað er í dag tann Katólska kirkjan, sum hevur størst vald og ávirkan. Samanlagt eru tað kanska 70% av øllum Slovakum, ið siga seg trúgva á Guð, men hetta merkir ikki, at samfelagið er kristið, í so máta líkist hetta kristindómurin í vesturheiminum, sum á so mangan hátt er fyrimyndin hjá Slovakum.

Eisini aðrir átrúnaðir

Kristindómurin er ikki ein-

samallur í Slovakia.

- Síðani kommunisman fall eru fleiri sløg av átrúnaðum floymd inn yvir landið. Flestu av hesum koma frá fjareystri t.d. Hare - Krisna, Mormonar og New Age.

Islam hava vit tó ikki fingið inn yvir okkum, enn!

- Nógv fólk eru í dag rastleys og tí royna tey at søkja okkurt trygt. Tey eru fleiri, ið siga seg finna henda tryggileika í meditatiðn og yoga.

- Enn eru hesir átrúnaðir

ikkil so væl skipaðir í bólkum, men eru vælumtóktir millum einstaklingar og í fjølmíðlum.

- Enn eru hesir átrúnaðir ikki so væl skipaðir í bólkum, men eru vælumtóktir millum einstaklingar og í fjølmíðlum.

- Enn eru hesir átrúnaðir ikki so væl skipaðir í bólkum, men eru vælumtóktir millum einstaklingar og í fjølmíðlum.

